

reformo. Ogromne količine slovenske zemlje so neobdelane, ker so last tujcev. Nad 50.000 novih kmetij bi bilo treba ustvariti za slovensko kmečko mladino. Kmečki stan nujno potrebuje združeno osrednjo blagovno centralo, ki bo mogla povezati vse naše raztresene blagovne zadruge in ustanoviti nove tovrstne zadruge povsod, kjer še ne obstoje, ter čimprej prevzeti naš kmečki trg.

Ob koncu svojega govora je klical predsednik na pomoč oblast, da priskoči na pomoč kmetu, ki je bil ter bo temelj naroda in države.

Zunanje ter notranje politično poročilo je podal g. senator Franc Smodej, kojega izvajanja so bila deležna občega odobravanja.

Sledila so poročila: tajnika, o mladinskem gibanju KZ in o naporih ŽKZ, ki še ni mogla začeti z organiziranim delom.

Po teh poročilih se je razvila živahna razprava, v katero je poseglo več članov.

Na občnem zboru so bile soglasno sprejete važne, na zadeve kmečkega stanu se nanašajoče resolucije, v katerih je izrečena zahteva po zavarovanju kmečke zemlje, kmečkega obznanja in vseh kmečkih koristi.

Letni občni zbor KZ so zaključile volitve in je bil izvoljen soglasno naslednji odbor: načelnik Brodar Janez, Hrastje pri Kranju; prvi podnačelnik Špindler Jože, Sv. Ana v Slov. goricah; drugi podnačelnik Štrin Janez, Kaplja vas, p. Komenda; tretji podnačelnik Prelog Franc, Zagojčič, p. Sv. Marjeta pri

Ptaju; blagajnik inž. Muri Lambert, Ljubljana; tajnik dr. Voršič Josip, Ljubljana; vodja MKZ Puš Ludovik, Ljubljana; voditeljica ŽKZ Brodar Franciška, Hrastje pri Kranju.

Številni odborniki so vzeti iz vseh krajev Slovenije. Občni zbor KZ je tudi sklenil, da se bo vršil v spomladi velik kmečki tabor v Slovenski Krajini.

Novice iz domačih krajev

Sneg porušil hišo. V Zg. Zerjavcih v šentlenarškem okraju je teža snega porušila hišo malega posestnika Jakoba Klemenčiča. Domači so ostali na čudežen način nepoškodovani.

Pred šestimi tedni zmrznjenega so sedaj našli. Iz Ormoža smo prejeli naslednje poročilo: Na Lešnici je živel 58 letni gluhonemi in splošno priljubljeni mizarjski pomočnik Franc Trstenjak. Prebival je v mali hiši. Ker mu je svojčas odrezal stroj prste na roki, je dobival mesečno 226 din rente. Ljudje so videli zadnjič Trstenjaka okrog Novega leta. Vsi so bili prepričani, da je kje na delu. Slednjič so sosedje le sneli okno z njegove sobice in videli, da je ležal mizar na tleh pri vratih zmrznjen. Sodna komisija je ugotovila, da je Trstenjak zmrznjen pred kakimi šestimi tedni. Pri njem so našli še 300 din.

Zmrznil na potu proti domu. Nedaleč od Cankove v Slov. Krajini so našli zmrznjenega maljšega moškega. V mrtvem so prepoznali 36 letnega Antona Bokana, sina posestnika iz Skakovcev, ki je šel peš iz Murske Sobote proti domu. Bokan je bil dalje časa

zaposlen v Franciji in je bil na povratku. Med potjo je omagal in zmrznil.

Huda nesreča s terpijonom. Pri Sv. Petru pod Sv. gorami je zvečer delal pri luči, v kateri je radi pomanjkanja petroleja gorela nevarna mešanica terpijol. Po nesreči se je svetilka prevrnila in obenem eksplodirala. Takoj je bil v ognju tajnik občine in vsi predmeti naokrog. Na pomoč prihiteli so pogasili tajnikovo obleko in oteli občinsko hišo pred uničenjem. Tajnik je dobil pri nesreči tako hude opekline po vsem telesu, da so ga koj prepeljali v brežiško bolnišnico.

Nesrečen padelec z drevesa. 26 letni dninar Franc Selič iz Rečice pri Laškem je padel pri čiščenju tako nesrečno z drevesa, da si je natrl hrbtenico ter zlomil desno nogo. Seliča so prepeljali v resnem stanju v celjsko bolnišnico.

Železniški premikač smrtno ponesrečil. Na postaji Jesenice je hotel skočiti premikač Maks Smolej, samski in doma iz Kranjske gore, med premikanjem tovornega vlaka k zavoru. Pri skoku tu je sponksnilo, padel je

Barratt, novi poveljnik angleških zračnih sil na francoskem bojišču. S toplejšim vremenom ga čaka težka naloga

Summer Welles, zastopnik ameriškega zunanjega ministra, se je pripeljal v Italijo kot mirovni posredovalec

General Hugon Oesterman, poveljnik finske južne fronte, na kateri se bijejo zadnje dni naj-srditejši boji

Gustav Krupp, izumitelj in predstavnik največjih nemških tvornic za izdelovanje topov in drugega orožja

za težko zaslužene bone skoraj ničesar niso bili. Družine so stradale in na pol nage hodile okrog...

*

Nataša je kmalu prispela do hiše Alekseja Andrejeva. Šla je preko dvorišča. Za vrata se je ustavila pri mlatilnici, ki se je svetila od niklja in bakra. Leseni deli so bili pobarvani z rdečo barvo. Deklica je spet sklenila, da bo prišla k mlačvi. Ko se je nagledala mlatilnice, je zavila proti srednji zgradbi. Po stopnicah je hitela k vratom, odprla jih je in vstopila v prostrano sobo.

Sredi sobe je stala velika miza. Okrog mize so se vrstili stoli. Ob steni sta stali dve postelji, v enem kotu pa dve skrinji. Ob nasprotni steni sta stali dve omari. Na stenah je viselo nekaj slik. V enem izmed pročelnih kotov je tiktakala ura, drugi kot, katerega je prej krasil oltarček Matere božje, je bil prazen.

V sobi sta bila Aleksej in Karina. Sedela je pri oknu in šivala. Ko je zagledala Natašo, je pustila delo, vstala in ji hitela naproti. Razširila je roke, da bi jo objela.

Ko je stala pred deklico, so ji roke omahnile. Začuden je gledal.

»Ljubi Bog! Kaj se je zgodilo?« je s tresočim glasom vprašala. »Nataša, kaj ti je? Tvoj obraz je bled in upadel. Povej, kaj se je zgodilo? Ali je brat umrl?«

»Ne, bratu se ni nič zgodilo!« je odkimala deklica.

»Kaj pa? Govori, govori!« je nestrpno besedičila

starka. Stopila je k deklici, ji ovila roko okrog pasu in jo privila k sebi.

»O, mati Karina!« je zaječala Nataša. »Zadela nas je največja nesreča, ki je mogoča. Šubin je ubil našega očeta...«

Zahtela je in skrila glavo na starkine prsi.

»Tvojega očeta?« je zaklical Aleksej, ki ni mogel verjeti svojim ušesom.

»Da, zaradi dveh, treh rib, ki jih je nesel domov,« je jokaje odgovorila Nataša.

Karina je nesrečno božala po glavi in nežno rekla:

»Ubogi otrok! Ubogi moj otrok! Očeta si izgubila? To je res največja nesreča.«

Nataša je peljala h klopi, ki je stala pri peči. Obe sta sedli. Starka je privila deklico k sebi in je pritisnila svoj obraz k Natašinemu. Deklica je še vedno jokala. Karina jo je pustila pri miru, ker je vedela, da solze najbolj olajšajo bol.

Aleksej je začutil v svojem srcu jezo in gnus. Čutil je, da bi v tem trenutku bil pripravljen zgrabiti šubina in stresiti iz njega grešno dušo.

Aleksej je bil zelo nagle narave in jezljiv. Bil je visoke rasti in suh. Imel je široko glavo, zelo izrazito čelo. Nosil je dolge lase, ki si jih je česal nazaj. Lasje so bili beli ko sneg. Oči so bile zelenkaste in so ležale v globokih jamah. Senčile so jih goste obrvi, ki so bile

med svojimi sinovi, zeti in vnuki nič manj nego 38 vojakov. Zadnji član njene družine, ki je odšel na fronto, je bil neki zet, ki je po rodu Italijan, a se je na brzojavni poziv tašče takoj prijavil za vojno službo. Ko pozovejo naslednji vojni razred, se bo število vojakov iz njene rodbine zvišalo na 40. Vlada je sklenila, da izroči patriotski ženi posebno odlikovanje.

S prisego je onemel

V Topolni na Moravskem živi kmet po imenu Franc Gajdošik, ki slovi po okolici zavoljo svoje nenavadne prisige, da si ne bo rezal niti brade niti strigel las in da ne bo nikoli več spregovoril nobene besede. Gajdošik je bil to prisegel, ko se je pred 20 leti vrnil iz vojne in

pod kolesje in bil je takoj mrtev. Kolesa so mu strla prsni koš in odrezala obe nogi.

Žrtev neprevidnega ravnanja s puško. V Zg. Brniku na Kranjskem je v krčmi vinjen gost pomeril v razposajenosti ter neprevidnosti puško na 20 letnega posestniškega sina Andreja Ropotarja iz Sp. Brnika. Puška se je sprožila po nesreči in Ropotar je obležal v krvi s prestreljenim desnim stegnom. Poškodovanega so oddali v ljubljansko bolnišnico.

Letošnje birmovanje v dekaniji Dravsko polje. V dekaniji Dravsko polje se bo delila sveta birma po sledečem redu: v nedeljo, dne 14. aprila, pri Sv. Juriju v Hočah; v ponedeljek, 15. aprila, pri Sv. Mariji v Slivnici; v torek, 16. aprila, pri Sv. Ani v Framu; v sredo, 17. aprila, pri Marijinem Vnebovzetju v Cirkovcah; v četrtek, 18. aprila, pri Sv. Mariji na Ptujski gori; v soboto, 20. aprila, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju; v nedeljo, 21. aprila, pri Sv. Janžu na Dravskem polju.

Semensko žito za revnejše kmete. Radi slabe lanske žetve in letošnje dolge zime je ostalo mnogo revnejših kmetovalcev brez semenskega žita. Kmetijsko ministrstvo je prevzelo pobudo, da preskrbi revnim kmetovalcem potrebno seme, da bo lahko vsak na spomlad obsejal svojo zemljo. Preskrbovanje bodo prevzeli banovinski semenski skladi. Slovenija bo dobila za semenska žita pol milijona dinarjev.

Za duhovne vaje za kmečka dekleta na Betnavi pri Mariboru je prišlo toliko prijavi, da se morajo vršiti duhovne vaje trikrat, in sicer od 28. februarja do 3. marca — od 5. do 9. marca in od 10. do 14. marca. Začetek vsakokrat prvi dan ob 18. sklep zadnji dan zjutraj. Dekletom, ki naj pridejo na druge, oziroma na tretje duhovne vaje, se je po pošti sporočilo. Nove prijave se več ne sprejemajo.

Protituberkulozna liga Ptujška gora z okolice. Dne 25. februarja je zborovala tukajšnja protituberkulozna liga na Ptujski gori. Pod vodstvom poštvovalnega, neumornega predsednika dr. Pečeta, odbornikov in članstva, se dela za zatiranje naše sovražnice jetike ne samo tako, da se podpre jetične bolnike in njih družine ter jim daje možnost zdravljenja, temveč skrbi tudi za vse ogrožene, socialno slabo stoječe, zdravstveno šibke, ki so kot taki najboljše podlaga za seme tuberkuloze. Želeli bi, da se zavzame za tako koristno delo čim več novih članov. Na obnem zboru je bil podan pregled dela v minulem letu in se je skušal napraviti načrt za delo v bodoče.

Invalidom. Finančno ravnateljstvo v Ljubljani radi tega še ni izplačalo invalidom za

Zjutraj
za lepoto -

Zvečer
za zdravje!

Zato zjutraj, zlasti pa zvečer
KALODONT
PROTI ZOBNEMU KAMNU

februar invalidnin, ker ministrstvo za socialno politiko na njegovo pravočasno zahtevo za te prejemke ni dobilo kredita. Ako ne bo pravočasno kredita iz Beograda, tudi za marec invalidnine ne bodo pravočasno izplačane. Invalidi naj ne vlagajo zaradi izplačila prejemkov nobenih prošelj na Ljubljano, ker jih finančno ravnateljstvo ne more upoštevati.

Izdatki za alkohol v podeželski občini in prostovoljne dobrodelne zbirke. Od nekdaj s Pohorja piše kmet: Kakor drugod, so tudi na Pohorju pred nekaj leti več občin združili v eno; tako obsega sedaj združena občina vso sosednjo župnijo ter štiri petine domače župnije in šteje okrog 2860 prebivalcev. V tej združeni občini se nahaja 20 gostiln, v katerih se je lansko leto stočilo in spilo 68.402 litrov vina, 18.225 litrov piva in 3120 litrov žganja. Ako računimo liter vina 12, piva 9 in žganja 20 din, zneso to lepo vsotico 1.047.249 dinarjev. Ali bi se pri nas zmogla v kakršen koli »dober namen« nabrati tolikšna vsota v desetih ali dvajsetih letih? In pri tem še ni všteti jabolčnik in gruškovcev, ki se ga popije še več kot vina. Resnici na ljubo treba poudariti, da celi milijon in 47 tisoč domačini sami ne zapijemo. Nekaj alkohola posrkajo letoviščarji in turisti, ki hodijo tod mimo na planine; precej ga pokončajo tudi romarji, ki ob poletnih shodih v obilnem številu pridejo na božjo pot k Materi božji na Polotok ter si utrujeni in žejni zaprašena grla rajši poplakujejo z vinom ali pivom kakor pa z vodo iz nesnažnega potoka, ki teče mimo cerkve. Pravijo tudi, da alkohol greje, vendar letošnje zimo alkohol nima te čudežne lastnosti, ker se tisti, ki ga radi in čez mero pijejo, prav tako čez mrz pritožujejo kakor vsi drugi. Da to ni res, smo se tudi prepričali, ker je

letos največ zmrznilo na poti tistih, ki so se nalili z alkoholom, ki bi jih naj ogrel...

Marenberg dobil telefonsko zvezo. Zadnje dni je bila otvorjena nova telefonska zveza Marenberga z železniško postajo Vuhred.

Dvodnevni tečaj za sajenje, oskrbo, gnojenje in precepljanje sadnega drevja bo 4. in 5. marca na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj bo teoretičen in praktičen ter bo oba dni od 8 do 12 in od 14 do 18. Za hrano in prenočišče skrbijo udeleženci sami.

Ostrejša zima kot leta 1929. Od Sv. Marjete niže Ptuja poročajo: Od ostrega mraza je spokalo precej drevja, dosti pa so ga obglodali divji zajci. Celo nad desetletne jablane. Drava je od Ormoža do Zavrča čisto zajezena z ledenimi ploščami ter čez in čez zamrznjena, da lahko ljudje gredo čez kot pred enajstimi leti. Brod na Dravi pri Zavrču kakor tudi zraven nahajajoči se mlin, last Franca Ožniger iz Formina, so deloma razdrli, oziroma demontirali, da bi ga ne polomilo ledovje. Vsi naši kmečki vremenoslovci so soglasnega mnenja, da je letošnja zima ostrejša nego ona leta 1929.

O znamenjih na nebu. Star pohorski kmet je poslal našemu listu tole: Ves svet se je začel nekam čudno vrteti. Pred tremi leti smo občudovali krasno severno luč, te dni smo bili priča, kako je zvezda Jupiter snubila Venero. Pa to še ni vse! Učeni zvezdoznanci so že pred mnogimi leti zasledili nenavaden prihodnji dogodek, ki ga pa zdaj še držijo v »strogi tajnosti«. Leta 1943. se bodo namreč na zvezdah zgodile neke spremembe; posebno luna bo hodila svojevoljno pot. Najbolj kritičen dan bo velika sobota. Takrat bo objela tema ves svet in bo trajala brez presledka do godu sv. Marka. Ko bo ta grozna, okrog 30

je ugotovil, da mu je bila žena med tem postala nezvesta. Odtlej se je držal svoje prisege, dokler ni v zadnjem času začutil potrebe, da bi kakšno znil. Tedaj pa je v svojo grozo ugotovil, da se je odvadil govorjenja. Iz ust ni spravil niti ene razumljive besede. Sedaj se trudijo zdravniki z njim, da bi mu vrnili govor.

* Čebele pismonoše

V Irvingtonu, država New Jersey v Zedinjenih državah so uprizorili svojevrstno tekmo, in sicer med čebelami, ki so jih bili za ta namen zdresirali. Pet čebel, ki so se razlikovale med seboj po posebnih oznakah, so spustili na 3 km dolgo progo, ki jo je zmagovalka preletela s prednostjo poldruge

bele ko lasje. Nos je bil orlovski. Mož je bil star sedemdeset let, a njegova postava je bila ravna. Dajal je videz človeka, ki je navajen na zapovedovanje, ne pa poslušnost.

Nekaj časa je sočutno gledal Natašo, ki se je stiskala k njegovemu ženi, potem pa je naježil obrvi in zamolklo dejal:

»Nad petnajst let nas tlači ta satanska zalega. Vse so nam vzeli: našo zemljo, naš denar, zlato svobodo, zadovoljnost, srečo. Žetev, ki je sad naših žuljev in našega znoja, ni naša, ampak njihova.«

Za trenutek je utihnil. Stopil je k Nataši, ji položil na glavo svojo trdo, žuljavo roko in očetovsko dejal:

»Nataša, zločinska roka vam je ubila očeta. Izgubili ste svojo oporo, svojega prehranjevalca. Toda potolaži se! Od sedaj naprej bom jaz vaš oče. Moja hiša bo vedno odprta zate, mater in brata. Dokler bo moja družina imela kosček kruha, ga tudi vam ne bo primanjkovalo. Kakor ena družina bomo prenašali dobro in zlo.«

Nataša je obrisala solze, dvignila glavo in hvaležno pogledala svojega dobrotnika.

»Bog poplačaj vašo veliko dobrotljivost!« je vzdihnila. »Sedaj bomo lažje prenašali svojo izgubo, ko bomo vedeli, da bomo pri vas vedno našli očetovsko srce.«

»Kdo pa ne bi imel očetovskega srca do takih sirot?« je odvrnil Aleksej.

Karina je objela Natašo in jo poljubila.

»Nataša, dobro veš, da si mi dražja od vseh drugih,« je rekla nežno. »Saj bi nekoč morala priti k naši hiši in postati...«

»Mati Karina,« jo je prekinila deklica, »pustite stare spomine!«

Starka je bolešno vzdihnila.

»Rada, zelo rada bi pozabila na stare spomine, toda spremljajo me noč in dan.«

»Ne govorimo o Klavsu,« je temno pripomnil oča. »On je za nas izgubljen, mrtev!«

»Žal ni mrtev!« je vzdihnila mati. »Še preveč je živ v mojem srcu. Nanj me spominja vse, kar počenjajo boljševiski trinogi. Kajti Šubin, ki je ubil Krilova in druge, ter drugi rdeči voditelji izvršujejo le to, kar višji sklenejo v Moskvi in Odesi. In Klavs je med temi višjimi. O, koliko bolje bi bilo, če bi že ležal v grobu!«

»Živ je, a za nas mrtev!« je pripomnil oča. »Le pomisli, še našemu imenu se je odrekel in si nadel ime Rišin.«

»Prav je storil!« je odvrnila mati. »Tako vsaj ne onečašča našega imena.«

V tem trenutku so se odprla vrata. Vsi trije so pogledali proti njim. V sobo je stopil visok mladenič plavih las, zagorele polti, nežnih potez: Klavsov brat Fedor.